

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De contumelijs, quas Christus in domo Caiphæ sustinuit, Cap.3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

Veni igitur & adora summam illam Christi derelictionem, & solitudinem quando à discipulis desertus fuit, qui periculum cernentes, fuga arrepta, reliquerunt eum in manibus Iudæorum. O crudelissima, Christus est in captiuitate, & tu non visitas? non consolaris? non vincula eius soluis, peccatorum tuorum vincula quæ illum ligarunt dirumpendo? Ofende sancta hæc vincula, à quibus tot gratia & fauores accepisti.

DE CONTUMELIIS ET INIURijs, quas Christus in domo Cayphæ perpeffus est.

CAPVT III:

POSTEA QVAM Christus in domo Seruator comprehensus & ligatus esset, fuit à turbis infernalibus ad domum Cayphæ perductus: quo conuenerunt omnes Sacerdotes, scribæ & seniores consilij, vt illum de suis discipulis, atque doctrina examinarent, & falsa testimonia contra ipsum comparata & excogitata dicerent. Et verò quanquam S. Ioannes Euangelista dicere videatur, primū hoc examen, in domo Annæ quo primum ductus fuit, institutum fuisse, Christumq; ibi colloquium ab vno ministrorum accepisse, nihilominus omnia hæc in domo Cayphæ

Primū Christi examē in domo Cayphæ factum fuit.

IOAN. 18.

perfecta fuisse, euidenter probant Ioannes *In Ioan.*
Maldonatus, Cardinalis Toletus, & alij.

Hoc præsupposito, in præsentî capite
agemus de iniurijs & contumelijs Chri-
sto illatis in domo Cayphæ, non modò
sapientiæ & doctrinæ illius, verumetiam
bonæ famæ, dum permisit se haberi ac re-
putari pro homine improbo & scelerato,
ac propterea colaphos & sputa patienter
excepit, faciemque suam sanctissimam
summa cum confusione atque ludibrio
velari passus est.

PRIMò igitur CONSIDERA, quam *Sublimitas
doctrinæ
Christi.*
alta & sublimis fuerit sapientia & doctrina
quam Christus mundo prædicauit: quam
potens & efficax fuerit idem Christus in
explicandis & demonstrandis quæ vole-
bat: quia loquebatur, *Marc. 1.*
tanquam potestatem habes; quam denique eadē doctrina stabi-
lis, segura & infirma fuerit, vtpote tot mi-
raculis, & tali vitæ sanctimonia confirma-
ta: vt propterea multò celebrior fuerit,
quam doctrinā omnium Patriarcharum
& Prophetarum.

Hanc doctrinam adeo singularem,
permisit Christus infamari, quia pu-
blicè fuit accusatus, vt homo legi Mo-
saicæ aduersans, vt blasphemus, vt se-
ductor populi, & sceleratæ doctrinæ in-
uentor. Nec tamen miraculo aliquo ca-
lum-

lumniam hanc repressit, sed omnem virtutem & potentiam suam suspendit: quamvis veritatem non celet, sed patet affirmet se esse Dei filium: attamen illa sit simplex narratio, nullius miraculi perpetrato, & rationum adductis roborata, effecit, vt maiori apud Iudeos infamia laboraret, atque aduersarios suorum furorē aduersum se amplius prouocaret.

Christus publice & magnanimitate examinatus fuit.

Vbi **CONSIDERA** totum hoc processum factum fuisse, summa cum solemnitate coram tribunali septuaginta duorum, quod *Sanedrin* appellabatur, & sacrum erat, institutumque à Deo per Moysen: cuius officium erat examinare, approbare vel reprobare, omnia ad Religionem pertinentia; & videre quando uisus aliquis Propheta emergebat, an doctrina illius bona & recipienda foret, an non.

Cum igitur Christus coram hoc tribunali interrogatus esset de discipulis & doctrina, à summo Sacerdote, vti Euangelista affirmat. *Pontifex ergo interrogauit eum de discipulis & doctrina eius: quis potest explicare & verbis consequi inuentiones quas ibi sustinuit; insignemque illam contumeliam, quam accepit, quando perdidit doctrinam suam tam ingens factus nauis*

Ioan. 18.

naufragium, vt à toto illo impio concilia-
bulo reprobaretur, & velut falsa, hæretica,
& legi Mosaicæ contraria condemnare-
tur: idque non sine graui multorum scan-
dalo: eo quod non tantum in doctrina sua
vehementissimè fuisset infamatus, verum
etiam in persona multis alijs insolitis iniu-
rijs & calumnijs oneratus. Quas, vt pius
Lector Domino & Redemptori suo me-
lius compati valeat, quoad fieri potest di-
stinctè & singulatim declarabimus.

C O N S I D E R A igitur primam iniu-
riam in hoc examine comprehensam &
Christo irrogatam hanc fuisse, vt Bea-
tus Cyrillus ait, quod examine, & inter-
rogationibus suis coegerint Dominum ea
dicere & confiteri, quæ credere nolebant:
quod idem erat ac si vellent eum habe-
ri pro mendace. Idem, teste Cyrillo, Chri-
stus innuere voluit quando ait. *Quid me
interrogas? quasi diceret. Qui iam me de-
decorastis quantum in vobis est, si vera dicam,
mentiri me clamabitur: alios ergo de me inter-
roga.*

I.
Prima iniu-
ria quod p
mēdaci ha-
bitus fuerit.
Lib. 11. in Io-
an. cap. 45.

Cyrrill. ale-
xand. in Io-
an. cap. 18.

S E C V N D A iniuria est, quod cum ra-
tionem ab illo de discipulis suis exposce-
rent, tractauerint illum vt seductorem &
subornatorem populi, quæ erat iniuria &
contumelia maxima. Quod autem pro ta-
li habitus & tractatus fuerit Christus, in-
dicat

II.
Secunda in-
iuria, quod
pro seducto-
re populi
habitus fue-
rit.

Z   dicat

Ioan. 18.

dicat responsio quam dedit eis dicens. *Et palam locutus sum mundo, & in occulto locutus sum nihil. Quia responsione voluit quoque Pontifici & assistentibus eius*

Isai. 45.

memoriam reducere, quod ante de prophetauerat Isaias. *Non in abscondito locutus sum, in loco terra tenebroso. ut nimirum intelligerent, eum in quem sperabant, aduenisse, ideoque pessime illos*

Lib. 11. in Ioan. cap. 44.

feruat sanctus Cyrillus inquit. *Commodè autem in memoriam reducit prophetam ut discerent, impiè se facere, quem venturum sperabant, postquam venit, tanquam sceleratum ac seditiosum conuenire.*

III.

Tertia iniuria ob productionem falsorum testium. *Matth. 26.*

TERTIA iniuria fuit, productio falsorum testium contra Christum, facta Pontifice & vniuerso concilio, ut maleficerent illius innocentiam, & impietatem suam palliarent. *Princeps autem sacerdotum & omne consilium querebant falsum testimonium aduersus IESVM, ut eum traderent. Hic tecum paulisper ratiocinare Christiane Lector, & considera calumnias & iniurias Christo ab hisce falsis testibus irrogatas, qui multa & varia mendaciter illi obijciebant: alijs dicentibus*

Ioan. 16.

Non est hic homo à DEO qui sabbatum non custodit. nonnullis: Amicus est publicanus

Matth. 9.

SALV.
 CONSIDERATIO IV. 351

norum & peccatorum, cum quibus manducat & bibit: alijs: Hunc inuenimus sub-
 uertentem gentem nostram. Alijs: In Beel-
 zebub principe demoniorum eijcit demonia.
 Nonnullis: Nos audiimus eum dicentem,
 ego dissoluam templum hoc manufactum, &
 post triduum aliud non manufactum adifica-
 bo. Cum igitur CHRISTVS Ser-
 uator noster à tot falsis testibus mendaci-
 ter accusaretur, cogita quantam illius in-
 nocentia ex eo iniuriam & infamiam ac-
 ceperit.

Luc. 23.
 Matth. 12.
 Luc. 11.
 Marc. 3.
 Marc. 14.
 Matth. 23.

CONSIDERA præterea summè at-
 etiam & aggrauatam fuisse hanc iniuriam,
 ex eo, quod Pontifex & consilium cum
 non ignorarent, testes falsos esse, ideo-
 que ad officium illorum pertineret, ma-
 nifestare Christi innocentiam, & testium
 falsitatem: ipsi contrarium egerint, &
 non modo scienter illos admiserint, ve-
 rumetiam pro veracibus & fide dignis ac-
 ceperint & approbauerint: hanc verò au-
 thoritatem tribuit Pontifex hisce testi-
 monijs, quando ait. *Nihil respondes ad ea,*
quæ isti aduersum testificantur: quod idem
 est ac si dixisset. Nos iudicamus illorum
 testimonia vera esse, & omnia quæ aduer-
 sum te protulerunt, à veritate non abhor-
 rere, & tamen nihil te excusas, nihil ad

Matth. 26.

Z 2 tui

352 DE PASS. HONOR. SALV.
tui defensionem proferis? non veniam potestulas? non te submittis?

IV.
Quarta iniuria, quod pro blasphemo habitus fuerit.

QVARTA iniuria fuit, quod Christus reputatus & infamatus fuerit, ut blasphemus: quæ contumelia atque infamia tam maior extitit, quanto Pontifex ipse, cui maior fides adhibebatur, illius fuit inuictor & publicator. Tacebat Christus rursus fuerit ad omnes iniurias quærimoniae & mendaces accusationes, à consilio & falsis testibus productas, & sacro quodam silentio, sanctimoniam & innocentiam suam demonstrabat, non adducens aliquid quippiam ad sui defensionem, præterquam ipsos accusatores suos, verificans quod olim per Dauidem Prophetam prædixerat.

Psal. 26. *Insurrexerunt in me testes iniqui, & mentis est iniquitas sibi:* quia tam manifesta erat illorum falsitas, ut ipsimet illam testificarentur:

Marc. 14. *Et conuenientia testimonia non erant.* Quamobrem Pontifex aliam viam ingressus, adiurat eum ut palam fateatur, an Deus filius sit: idque non ut ei crederetur, sed veluti blasphemus condemnaretur, & propterea veritatem audiens, confestim

Matth. 26. *vestimenta discidit & ait. Blasphemus quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam? quid vobis visurum?*

Ex quibus verbis & actu, euidenter

CONSIDERATIO IV. 353

satis animaduerti potest grauitas huius iniuriæ, quandoquidem non contentus publicasse hanc infamiam & sacrilegium, voluit eam insuper ad maiorem Christi ignominiam, ab omnibus qui in consilio erant approbari, cum ait. *Quid vobis videtur*, qui partim ob summam malitiam, partim ne gratia Principis exciderent, *Omnes condemnauerunt eum esse reum mortis.* *Ibidem.* *Marc. 14.*

Ex vestimentorum quoque scissione patet iniuriam hanc fuisse grauissimam, cum apud Hebræos id fieri non soleret, nisi quando insignem aliquam blasphemiam aut scelus audiebant, quemadmodum ex plurimis sacrarum literarum locis colligi potest: quanquam summo sacerdote, omnino id prohibitum erat, ut ex Leuitico patet, ubi sic legimus: *Vestimenta sua non dirumpet.* *Leuit. 21.*

Cæterum, uti notat Venerabilis Beada, non intellexit iniquus hic Pontifex, quid hoc facto suo prophetaret: nimirum, quod ipse & populus Iudaicus, amissuri essent Sacerdotium, & omnia bona quæ habebant: hæc enim vestimentorum scissio indicio erat, abolendam esse dignitatem Sacerdotalem, quemadmodum sanctus Leo Papa testatur dicens. *Cayphas autem ad exaggerandam auditi sermonis in-* *Quid scissio vestimentorum Pontificis significet.* *Serm. 6. de Pass.*

nis inuidiam, scidit vestimenta sua, & sciens quid hac significaret insania, sacerdoti se honore priuauit.

Ex his iniurijs atque contumelijs Christo irrogatis, clarè satis patet, quanto perè is offensus & inhonoratus fuerit coram hoc tribunali non modo in doctrina; verumetiam in re multò excellentiori, in fama videlicet, & honore quia cum doctrina alicuius sola contemnitur & deridetur, modò is pro homine probo habeatur, non est magna illi infamia: at si homo improbus & sceleratus simul reputetur, id verò dedecus maximum est, & ignominia non vulgaris.

Hac autem infamia Christus in presentia Cayphæ se notari passus est: qui non recusauit pro seductore, rebelly, blasphemo, scelerato ac mendace haberi & accusari.

Quis verò non vehementer miretur & obstupescat, videns eum qui adoratur ab Angelis, à virtutibus cœlestibus glorificatur, in cuius conspectu potestates contremiscunt, quem cœlum & terra reformidant, ab hominibus iniurijs & contumelijs affici, atque à vilissimis mediastinis despici & conculcari? Et quod

quod magis mirandum est, non modò
 verbis contumeliosis onerari, verum-
 etiam factis multò peioribus: fuit enim
 conspuationibus deformatus, alapis cæ-
 sus, facie velatus, & à tortoribus mi-
 rum in modum illusus, qui alapis eum
 cædentes ac irridentes dicebant. *Pro- Luc. 23.*
phetiza, quis est, qui te percussit? Inter quas
 contumelias & iniurias.

CONSIDERA speciatim alapam
 illam violentam, à quodam ministro-
 rum ei impactam, quæ QUINTAM
 constituit iniuriam, quam CHRIS-
 TUS in domo Cayphæ accepit: ea-
 que iniuria omnino talis fuit, vt fan-
 ctus Ioannes Chrysoftomus illam secum
 expendens, hoc pacto exclamet: *Exhor-*
rescat calum, contremiscat terra, de Chri-
sti patientia, & seruatorum impudentia.

V.
 Quinta ini-
 iuria fuit
 colaphus
 Christo in
 Cayphæ do-
 mo inflictus.
 S. Ioannes
 Chrysost.

Nescio quomodo immensa Christi
 potentia, quando brachium illud ad
 percussionem eleuari conspiciata est, non
 effecit, vt extemplo arefceret atque in
 cinerem redigeretur. Nulla profectò
 alia, nisi infinita CHRISTI po-
 tentia, potuisset hanc tantam iniuriam
 sustinere. Voluit autem CHRIS-
 TUS incredibili hac tolerantia in-
 struere nos, per patientiam vinci
 Z 4 mun-

*Tract. 113. in
Ioan.*

mundum, & de illo triumphum referri, quemadmodum S. Augustinus ait.

Ioan. 18.

CONSIDERA præterea, quam grauis, & dolorifica fuerit Christo hæc iniuria, ex verbis quibus percussorem ætius est dicens: *Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem benè, quid me cadis?* in alijs namque ieiunijs silentium tenuit, in hac verò sola magnum dolorem ostendit.

CONSIDERA ad hæc maximi cruciatus fuisse Christo hæc iniuriam, et quod illi facta esset, non modò in plurimorum conspectu atque præsentia, sed ab eo, cui ut sanctus Chrysostomus vult aurem à sancto Petro amputatam restituerat: verùm etiam quod viderat eam sibi illatam esse ad adulandum Pontifici, qui, cum ex officio seuerè animaduertere debuisset in huiusmodi ausus, in præsentia illius perpetratos, nihilominus silenter transijt enorme hoc scelus, nec vllum verbulum contra protulit.

Alapa Christo in facta fuit contra omnè equitatem.

Fuit etiam iniuria hæc grauissima, eò quod facta fuisset contra omnem equitatem & iustitiam, sicut recentiorum Doctorum quidam piè contemplatur, dicens. *Vincto enim, qui se*

osci non poterat, parcendum erat etiã peccan-
ti; & in iudicio permittitur reo pro se lo-
qui: habetque hoc etiam apud gentes iudicialis
aquitas, vt facinorosus iam comprehensus &
vinctus, nulla iniuria aut pœna afficiatur, nisi
sententia secundum leges à iudicibus iuratis
lata.

SEXTA iniuria fuit, faciei consputatio:
quæ apud Hebræos inter maximè iniurio-
sa & contumeliosa numerabatur, vt Ni-
colaus Lyranus his verbis affirmat. *Expuc-
runt in faciem eius, tanquam in hominem pesti-
ferum, & dignum morte: mos enim erat Iudæo-
rum super tales spueri in contemptum.* Cæterũ
quia maior pars harum iniuriarum & cõ-
tumeliarum in veneranda & sacrosancta
Christi Seruatoris nostri facie perfecta
fuit, vt sceleris huius enormitas pateat.

CONSIDERA faciei huius qualitatem:
quæ in diuinis literis sæpenumerò appel-
latur DEI facies: quoniam in multis ea-
rundem locis vbi diuinæ faciei mentio fit,
per illam Christus, & sacer vultus eius in-
telligitur. Sic namque exponunt diuinorũ
librorum commentatores locum illũ Da-
uidis. *Misericordia & veritas præcedent faciẽ
tuam.* vbi per faciem intelligunt Christum
Dominum. Et locum illum Malachiæ. *Ec-
ce ego mitto Angelum meum, qui præparabit viã
ante faciem meam: quo in loco DEVS Pater*

Alphonsus
Salm. tract.
20. in Euãg.
hiss. tom. 10.

VI.

Sexta iniu-
ria est, fa-
ciei Christi
cõsputatio.
In cap. 26.
Matth.

Facies Chri-
sti appella-
tur facies
Dei.

Psal. 88.
S. Hierom.
Malach. 3.
Galat. 1. 3 de
arcanis ca-
tholice veri-
tatis cap. 12.

Z. 5 loqui-

loquitur, & Ioannem præcurforem Angelum, Christum verò faciem suam appellat.

Rabbi Moyses.

Hinc est, sicut grauissimi quidam doctores volunt, quod antiqui Patres, quando DEVM ardentibus votis atque suspiriis rogabant, vt Messiam mitteret, non alio nomine illum nuncupauerint, quam DEI faciem: sic namque appellat eum David

Psal 79.

verbis: *Domine DEVS virtutum conuenos, & ostende faciem & salui erimus.* Vbi per faciem intelligendus est Messias. Et in libr. Numerorum, in benedictione illa qua Sacerdotes populo Israelitico iuxta Dominicam iussionem benedicebant dice-

Num. 6.

tur. *Ostendat Dominus faciem suam tibi, & conuerseat tui: conuertat Dominus vultum suum ad te, & det tibi pacem.* Qua benedictionis forma clarum est, illos postulasse aduentum Messiae, qui per DEI faciem intelligebatur, & veram pacem mundo allaturus erat.

Antiquis temporibus valde cõtumeliosum fuit spueri in facie alienius.

CONSIDERA igitur, si Christus DEI facies eius, vt demonstratum est, DEI facies appellatur, facies, inquam, ab Angelis in cælo summa semper in ueneratione habita, & adorata, atque vniuersis creaturis metuenda & formidabilis: expende inquam, quam grauis & sacrilega fuerit iniuria: hanc faciem immundis sputis detur-

CONSIDERATIO IV. 359

defædare. Idque eò amplius, quanto actus hic, non nostris modò, sed illis etiam temporibus erat contumeliosior, vti suprà dictū est, & colligi potest ex quâ plurimis sacrarū literarū locis, vt ex illo Numer. vbi DEVS de quadam, quæ contra Moysen murmurauerat, & pœnitentiam agere debebat, loquens ait: *Si pater eius spuisset in faciem illius, nonne debuerat saltem septem diebus rubore suffundi.* Ex quo manifestè cernitur, quam esset grauis iniuria, quæ digna erat tali rubore ac verecundia. Idem ex Deuteronomio, & alijs locis conijci potest.

Num. 12.

Deut. 25.

Erat præterea grauissima iniuria, in faciem alicuius spueri: propterea quod consputatio illa indicio esset reijci, horreri, & reprobari personam illam, cui contumelia hæc irrogabatur. Simili modo, vti Rupertus Abbas testatur, quando tortores illi venerandam Christi Seruatoris faciem consputarunt, lapidem illum, qui postea in Ecclesiæ fundamento collocatus fuit, reprobarunt, iuxta illud. *Lapidem quē reprobauerunt edificantes, hic factus est in caput anguli.* Nam vt idem S. Doctor ait: *quomodo magis quã conspuendo quippiã reprobamus.* CONSIDERA hic Christiane Lector, an nõ fuerit grãdis iniuria deridere ac reprobare salutē mundi, Vnigenitū æterni Patris, delitias

Spuere in faciem alicuius est illum reprobare.

Rupertus Abbas.

Luc. 20. Psal. 117.

Prophetia
de Christi
cōspirationi-
bus.

Isa. 50.

Iob. 30.

Li. 4. de ve-
ra sap. ca. 18.
Sybillarū de
ijsdem pra-
dictiones.

Quantum
dolorem

EXPENDE præterea, fuisse tam atrocem
hanc iniuriam, vt non modò tanquam
miratione dignissimam, verum etiam
ma compassione, voluerit eam DEVS
ciatim à Prophetis prædici: vt ab Isaia.
*Faciem meam non auerti ab increpantibus & in-
spuentibus in me:* vel quod Hebræo cōtra-
mius est. *Faciem meam non auerti ab igno-
nijs.* Et à B. Iob. *Faciem meam conspuere
verentur.*

Neque tantum à prophetis antiquis
gis, verum etiam vt refert Lactantius
mianus à Sybillis, quæ fuerūt lux cæca
tilitatis, quæ specialem horum sputorum
& aliarum iniuriarum, quibus ingrata
gens Saluatorem mundi oneratura
mentionem faciunt: nam in octauo oraculo
lorum ipsorum libro hos versus legitur.
*In iniquorum manus & infidelium postea venient
Dabunt & alapas manibus incastis
Ad virosa genas præbebit sputa pudentes
Verberibusq; sacrum tradet profcindere*

Et lib. primo eorundem oraculorum
sequentes versus scriptos reliquerunt.
*Impinget colaphos vitiosaq; sputa scelestis
Israel labijs.* Et quæ sequuntur.

CONSIDERA adhæc quanti doloris
cruciatus fuerit Christo hæc consputatio
& con-

CONSIDERATIO IV. 361

& contumelia, ex verbis quæ in persona illius Propheta David ait: *Tota die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meæ cooperuit me:* quod perinde est ac si dixisset. Cōtemptus, quo cum inimici mei me tractant, & iniuriæ quas mihi inferunt, omni tempore ante oculos mihi obuersantur, meque rubore ac verecundia complent: quod est certum indicium acerbi doloris.

Iam quis non miretur & obstupescat, cernens, quomodo scelerati Iudæi non vereantur venerandam & diuinam illam faciem sputis deformare, quam patres eorū summis votis aspicere desiderauerant, quemadmodum ipse Dominus quodam in loco eis improperat, dicens. *Multi Reges & Propheta voluerunt videre quæ vos videtis: Abraham exultauit vt videret diem meum. vidit, & gausus est.* Neque id immeritò: illa enim est, quæ DEVM nobis reddit propitiū: nam propterea Regius Propheta dicebat. *Protector noster aspice DEVS, & respice in faciem Christi tui.* spernēs indubitāter, DEVM respiciendo in faciem Christi, nobis beneuolum futurum atque propitium.

Et tamen illi adeò impij & scelerati erant, vt sacrilegis oribus suis & pestilentibus sputis, auderent contumelia afficere, & defædare illum tantoperè desideratum & exoptatum vultum: quo apertè satis de-

Christus
hauerit ex
ignominia
cōspuatio-
nis iux.
Psal. 43.

Malignitas
Iudæorū in
conspuenda
Christi fa-
cie.

Luc. 10.
Ioan. 8.

Facies Chri-
sti DEVM
nobis red-
dit propi-
tium.
Psal. 3.

clarabant se esse filios adulterinos, & velti aridos truncos in radice abscissos, quemadmodum latè fuseque ostendit S. Bernard. in sermone super illis Caticis vobis. *Ficus protulit grossos suos.*

Cant. 2.

Mali christiani conspuunt faciē Christi, primò malis cogitationibus.

In cap. 14. Matth.

PORRÒ considera, non modò Iudeos in Christi faciem spuisse, verum etiā multos malos Christianos maiori cum lububrio & ignominia modò in faciem illius expuere. Nam vti S. Hieronymus ait: *Faciem Christi conspuunt, qui conscientiam suam fœdant cogitationibus, & prauis actionibus polluant: quia enim Christus conscientiam sancti inhabitat, in qua DEI facies est: hinc est, quod qui conscientiam suam peccatis polluit, quasi spiritum in Christi faciem conspuunt.*

Secundò murmurationibus & blasphemijs.

In cap. 26. Matth.

Tertiò iniustitia & persecutio-
ne iustorū.

Illi præterea, dicente Rabano, in faciem Christi expuunt, qui presentiam gratia eius execrandis verbis, ex interna caca mētis insanis conceptis, id est, blasphemijs, murmurationibus & alijs similibus respuunt.

Adhæc, vti S. Gregorius Papa testatur. *In faciem Christi conspuunt, qui iustos & sanctos in presenti vita confutant, & in eorum contumelias, fluxa verba, quasi fluentes salinas mittunt.*

VII.

Septima iniuria oculorū velatio.
Marc. 14.

SEPTIMA iniuria Christo in Caiphas domo illata, fuit oculorū obuelatio: vti S. Euangelista Marcus affirmat: quæ fuit contemptus maximus & inexplicabilis,

CONSIDERATIO IV. 363

tum quia hoc pacto demonstrabant, se existimare, Christi scientiam ulterius non extendi, quam ad ea, quæ oculis cernebat: nam deridentes prophetias eius, urgebant ut vaticinaretur à quo cæsus esset, certò existimantes, illum id nescire. Et tamè verù est, quod Eccles. de hisce oculis dicit. *Omnia videt oculus eius.* Etenim oculus eius ad eò acutus & penetrans est, ut in omnibus rebus etiam occultissima quæque pervideat: tum quia hac ratione, uti S. Bernard. advertit, Maiestatem aspectus & oculorù eius occultare voluerunt, ne per illam retraherentur ab eo deridendo, & ignominijs afficiendo.

Eccles. 22.

CONSIDERA VERÒ hîc ingentem horù ministrorum infernalium cæcitatem, qui præsentem habentes Solem adeo lucidum, illum nihilominus agnoscere nequiverunt: imo tantum splendorem qui ex diuinis hisce oculis relucebat, sustinere non valentes, ne ipsi videndi actu priuarentur, Christum eo spoliarent: non intelligentes, multò maius malum esse, ipsos non videri à Christo, quam ipsos Christum non videre.

Cæcitas Iudeorum in Christo non agnoscendo.

Hinc intellige verissimù esse, quod SS. Patres affirmant; DEVM neminem deserere, nisi primum à nobis desertus fuerit. Nam ut hic vides, Christus non claudit

dit oculos suos, ne homines hosce sceleratos intueatur, sed ipsi sibi metipsis hoc melum machinantur: ipsi se ipsos hoc bono spoliant.

AT tu, anima fidelis, electa, atque dilecta à Domino, visita paulisper DEVM tuum in medio tortorum facie velata, & spum defædata sedentem; roga illum vt detegat faciem illam, quæ te gloria & dulcedine impleat. Deinde ad cælum conuersa, & exclama. O magnitudinem amoris Christi sancti Seraphin, qui ante conspectum Domini faciebus ob reuerentiam velatis confisistis, remouete nunc vela veltra, quoniam DEI filius facie velata vobis aspiciendus proponitur.

Cæterum caue, fidelis anima, ne & Christo faciem obuelas: nam peccata, vanitates, superflui ornatus, obstinatio, & incertitas tua, non aliter ac velum aliquod, inter te & DEVM se interponunt. Assumptus Christus in se scelera nostra, & hoc est velum, quod faciem eius operit: at tu per penitentiam illud remouere contende.

VIII.

Octava iniuria fuit Christi colaphizatio. Math. 26.

OCTAVA iniuria, fuit colaphizatio, & iuxta illud. *Et palmas in faciem eius dederunt* colli quoque percussio, quemadmodum fit stultis & stupidis hominibus, quorum nulla habetur æstimatio: id enim factum Doctoribus affirmantibus innuere videtur.

tur verba illa. *Et colaphis eum cadebant.* Quæ ^{Ibid.} iniuriæ adeo atroces & acerbæ fuerunt, vt earum grauitas verbis nequeat explicari. Quo enim potuit magis procedere cæcitas & malitia hominum, quam ad colaphis cædendam summa cum ignominia DEI faciem? & quod homines abiectissimi, contumeliosis verbis atque ludibrijs cum deriderent, in cuius præsentia altissimæ cœli columnæ contremiscunt? Et nihilo secius DEVS pro te, ingenti cum amore, omnia hæc patienter tolerat.

CONSIDERA quam benè prophetauerit Ieremias, cum ait. *Dabit percutiētis se maxillam.* Quo in loco non tantum prædixit ipsum factum, sed etiam quam iniuriosum & contumeliosum esset, quando subiūgit.

Prophetiæ de Christi alapis. Iob. 3.

Et saturabitur opprobrijs. id est, immanes hæc percutiōnes erunt saturatio quædam iniuriarum & opprobriorum, cum alapæ istæ sint præter modum ignominiosæ. Idè quoque significatur apertè à B. Iob his verbis quæ dixit in persona Christi. *aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam.*

Christi facies arundine percussa fuit.

Porro cum ministris ferocissimis non viderentur manus sufficientes esse, ad diuinam Redemptoris faciem cædendam, & contundendam, adhibuerunt in maiore illius ignominiam arundines. Quod tor-

A a

men-

In Matt.

mentum quam non modò dolorificum, verumetiam contumeliosum fuerit, declarat S. Hieronymus his verbis. *An non contumelia Trinitatis est, quando in virga & timore percussere Romani, caput iudicis, dicentem Prophetiz a nobis Christe, quis est qui te pro-*

IX.

Nona iniuria, barbæ euulsio. Isai. 50.

CONSIDERA quoque, quid de his iniurijs & contumelijs prædixerit Isaias Propheta dicens: *Corpus meum dedi percussibus, & genas meas vellentibus.* Quibus verbis Propheta aliam iniuriam grauissimam Euangelistis silentio inuolutam innuenditur: nimirum pilorum barbæ euulsionem: nam verisimile est sceleratos illorum ministros, passionibus iræ & odij, quibus Christum ferebantur, excæcatos, præsertim alias iniurias & cõtemptus, quibus eum deuexarunt, etiã sacratissimos barbæ ipsius pilos euulsisse, iuxta illud Isaiæ. *Genas meas dedi vellentibus.*

Quam contumeliosa sit barbæ euulsio. 2. Reg. 2.

Quam verò contumeliosa fuerit barbæ euulsio, colligi potest ex eo, quod in lib. Reg. legim⁹ de Legatis Davidis Regis quorũ barba ad medietatẽ rasa fuit: de quibus dicit scriptura. *Erant cõfusi, turpiter uide.* Eandemque iniuriã affirmat, ad eò contumeliosam à Dauide fuisse reputatam, quod propter illam Ammonitis bellum intravit, & magna eos clade affecerit.

Potest quoque ignominie huius turpitudinis

tudo conijci ex æstimatione, qua Clemēs Alexandrinus scribit barbam à DEO æstimatam fuisse. *Tanti enim, illo dicente, fecit DEVS hos pilos, vt eos cum prudentia simul adesse hominibus iubeat. ideoque subiungit. Ne fas est barbam vellere, quia est pulchritudo ingēnita, pulchritudo generosa, & ingenua.*

Quanti æstimet DEVS barbā & capillos hominis.
2. Pedag. cap. 3.

Neque immeritò considerari debet iniuria hæc Christo facta, tanquam grauissima: si enim ille tanti æstimat minimum capillum electorum suorum, vt dixerit: *Omnēs capilli capitis vestri numerati sunt.* Et rursum. *Capillus de capite vestro non peribit:* quanti æstimari debent pili capitis & barbæ Christi veri DEI filij? Quamobrē atrocissima fuit hæc iniuria, qua illū sacrilegi Iudæi affecerūt, eius pilos euellēdo, conculcādo & dispergendo tanta cum ignominia & contēptu, quasi nullius momenti forēt.

Matt. 10.

Luc. 21.

CONSIDERA ad extremū alias quoque iniurias & cōtumelias Christo ibidem irrogatas, atque ab Euangelista in verbis illis indefinitis significatas, cum ait: *Et viri, qui tenebant eum, illudebant ei, & alia multa blasphemantes dicebant in eum.* Intuere hic quomodo infinita Christi bonitas, vndique circumdata & cincta fuerit à satellitibus & tortoribus. non aliter atque ciuitas ab hostibus diu circumfessa, quam cum milites cœperint, ac irruperint,

X.

Decima iniuria.

Luc. 12.

vnus destruit, alter incendit: hic praedatur, ille trucidat, alius hoc, alius illud malum perpetrat: ita etiam hic Christo in faciem execrat, ille colapho impingit; hic barbam vellit, ille faciem velat: hic verbere mulctat, alius blasphemat, alius alio eum contemptu accit.

Patet igitur in eo sic deriso adimpletuisse illud Ieremiae dicentis. *Factus sum derisum omni populo meo, canticum eorum in saecula saeculorum.*

Ex altera vero parte perpende, quam admodum scelerati Iudaei nullam videretur praetermississe iniuriam, qua Christus non affecerunt; ita quoque in huius sceleris vindictam, videri nullum esse contemptum, & ludibrium, quod Iudaeis ab omni populo & natione non fuerit irrogatum, ut propterea verificatum esse videamus.

quod in persona illorum Psalmista dicitur. *Facti sumus opprobrium vicinis nostris, subsannatio & illusio his, qui in circuitu nostro sunt.*

Et quod illis DEVS per Ieremiam comminatur dicens: *Dabo vos in vexationem, & in opprobrium, & in parabolam, & in prouerbum, & in maledictionem in vniuersis locis ad quae uenerint filii hominum.*

Idcirco, quem admodum ipsi Christo

Ihren. 3.

Ultio diuina in Iudaeos.

Psal. 78.

Ierem. 24.

ciem velarunt; ita hoc tempore, quo vni-
 uersus penè terrarum orbis veritatem co-
 gnoscit, illi manent in tenebris errorum
 suorum excæcati, sicut Dauid prædixit,
 quando in persona Christi de iniurijs ab
 ingrata hac gente acceptis conqueritur,
 & ultionem exposcit dicens: *Obscu- Psal. 68.*
rentur oculi eorum ne videant, & dorsum
eorum semper incurua: neque id iniuria:
 quia enim veram lucem agnoscere nolue-
 runt, iusti eadem luce priuari commer-
 titi sunt: Ipsi Christum Regem cœlestem
 & DEVM verum suscipere nolue-
 runt, metuentes, ne terrenum regnum
 amitterent: & DEVS regnum illis ade-
 mit.

Ipsi pretiosos pilos barbæ & capitis
 Christi euellentes, in ventum disperse-
 runt; & DEVS facit, quod vagabundi, &
 instar pulueris à vento disiecti, per vni-
 uersum mundum sine capite oberrent:
 iuxta illud Psalmi. *Tanquam puluis, quem Psalm. 1.*
projicit ventus à facie terra. Ipsi denique
 Christi prophetias irriserunt dicentes.
Prophetiza quis est qui te percussit? DEVS
prophetis illos spoliavit, vt rectè notat O-
rienes dicens. Propter quod receperunt ala-
ternam, & ab omni prophetia priuati
percussi, & castigati. *Origenes.*

Discite hinc, Christiane Lector, timere
 iniu-

Christi of-
fensa maxi-
moperè est
formidāda.

iniurias, quibus Christum sceleribus
afficis : Nam si Christus dum degeret in
carne passibili ac mortali, tantum ex ipso
cepit animi dolorem, vt, præter poenam
altera vita constitutas, voluerit etiam
hac vita tanta cum seueritate in Iudæos,
quibus illas accepit, animaduertere: cog-
ta quid modò facturū sit in carne impo-
sibili & gloriosa.

Hæ atque aliæ animaduersiones in po-
pulum hunc ingratum ostendunt, mag-
tudinem & atrocitatem iniuriarum, quæ
Iudæi Christo intulerunt : & quantopere
illæ DEO displicuerint: quas tu fidelis ani-
ma, pio cum affectu contempleris: vt te
efficacius Domino tuo compati valeas.

*DE INIURIIS ET CONTU-
melijs quæ Christus in domo Pilati, He-
rodis, & alijs in locis vsq; ad spiri-
tus in Cruce emissionem
sustinuit.*

CAPVT IV.

POSTEA QVAM Caiphas Pontifex, &
impium illud conciliabulū, conde-
fissent, Christum neci tradendum esse
deduxerunt illum truculenti satellites con-
cilio iubente ad Pilatum Iudææ præsidem
vrb